

Skärholmens stadsdelsnämnd

2020-04-16

Ärende 21

Nya riktlinjer för
handläggning och
dokumentation av ärenden
gällande barn och unga inom
individ- och familjeomsorgen

Dnr. SKHLM 2020/141

Anna Laine m.fl. (V)

Förslag till beslut

- Att i huvudsak godkänna förvaltningens remissvar
- Att att kravet på att införa allvarssamtal inom 48 timmar i stadens riktlinjer för barn och ungdomsvård stryks
- Att därutöver utöver anföra

Förslaget till nya riktlinjer för barn- och ungdomsvården i Stockholm är ett exempel på när politiken snarare detaljstyr än tar ansvar för ekonomi och de övergripande målen. Personalen inom socialtjänsten har en gedigen utbildning i socialt arbete på universitetsnivå, de har erfarenhet av yrket och de borde därför vara de som utformar framtidens metodarbeten inom socialtjänsten snarare än politiken. Majoriteten tvingar nu socialtjänsten att arbeta efter arbetsätt som politiken anser är viktigt snarare än att arbeta i led med den evidensbaserad praktik som faktiskt finns, vilket är anmärkningsvärt nu när allvarssamtalen ska permanentas. Detta trots att inga nya resurser tillsatts för att genomföra det arbetet. I underlag för budget, som även det är uppe till beslut på denna nämnd, framhåller också förvaltningen att polisen inte är med i arbetet med allvarssamtalen och att det krävs för att arbeta med dem.

Utifrån ett barn- och ungdomsperspektiv vet vi att det för vissa unga kan vara motiverat att arbeta efter en modell med snabb återkoppling, medan det för andra riskerar att förstärka en problematisk identitet hos den enskilde och behöver behandlas på ett annat sätt än den utpekade strukturen. Socialförvaltningen har själva framhållit att det är viktigt att den här typen av samtal enbart bör ske vid allvarligare brott snarare än alla typer av brott. Därför förordar vi att nämndens medskick är att det kravet stryks.

Denna ensidiga syn på att socialtjänsten ska ägna sig åt alltmer polisarbete är också något som på sikt kan riskera tilltron till socialtjänstens stödjande verksamhet och ytterligare urholka stadens resurser till annat som är viktigt. Vi vet till exempel att brukarperspektivet inom socialtjänsten (som ju är ett av benen i en evidensbaserad praktik) behöver utvecklas men nu riskerar det att få stå tillbaka.